

Το ιερό ζευγάρι Ακύλας και Πρίσκιλλα: Οι προστάτες των αγαπημένων συζύγων

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Στις 13 Φεβρουαρίου η Εκκλησία μας εορτάζει την ιερή μνήμη δύο σημαντικών αγίων της αποστολικής εποχής, του Ακύλα και της Πρίσκιλλας. Οι δύο αυτοί ιεροί σύζυγοι αποτελούν για την Ορθόδοξη Εκκλησία μας την αληθινή εκδοχή του ανύπαρκτου και εμπορικού «αγίου Βαλεντίνου». Ο μακαριστός αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος είχε προτείνει να αντικατασταθεί με αυτή η φερμένη από την κακόδοξη «χριστιανική» Δύση «εορτή των ερωτευμένων».

Το ιερό αυτό ζευγάρι αναφέρεται πολλές φορές στις επιστολές του αποστόλου Παύλου, το οποίο συνέβαλλε τα μέγιστα στο ιεραποστολικό έργο του αποστόλου των Εθνών. Ήταν εβραϊκής καταγωγής και ζούσαν αρχικά στη Ρώμη. Ασκούσαν το επάγγελμα του σκηνοποιού, κατασκευάζοντας ειδικά υφάσματα για σκηνές. Όμως το 49 μ. Χ. ο αυτοκράτορας Κλαύδιος (41-54 μ. Χ.) εξεδίωξε τους Εβραίους από τη Ρώμη με την αιτιολογία ότι φιλονικούσαν για κάποιον «Χριστό». Από αυτή τη μαρτυρία, η οποία είναι σημαντική για την πρώτη Εκκλησία, φαίνεται καθαρά ο

διωγμός που είχε κηρύξει οι Ιουδαίοι στους Χριστιανούς. Επίσης φαίνεται πως ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα είχαν ακούσει για τη νέα πίστη, την οποία συμπαθούσαν. Από τη Ρώμη βρέθηκαν στην Κόρινθο, τη μεγάλη πολυεθνική πόλη της Αχαΐας, η οποία συναγωνίζονταν τη Ρώμη στην ηθική διαφθορά, εξασκώντας το επικερδές επάγγελμα του σκηνοποιού.

Το 51 μ. Χ. ήρθε στην Κόρινθο ο απόστολος Παύλος, κατά τη 2η αποστολική του περιοδεία, όπου συνάντησε το ευσεβές ζευγάρι στη συναγωγή. Στο 18ο κεφάλαιο των «Πράξεων των Αποστόλων» αναφέρεται η συνάντηση αυτή. Υπήρξαν προφανώς οι πρώτοι που πίστεψαν και βαπτίστηκαν από τον Παύλο, τον οποίο φιλοξενούσαν για 18 μήνες στο σπίτι τους, Μαζί τους εργαζόταν και ο Παύλος, ο οποίος ήταν, όπως είναι γνωστό, και αυτός σκηνοποιός. Ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα έγιναν οι πολύτιμοι συνεργάτες του Παύλου στην Κόρινθο. Μέσω αυτών γνωρίστηκε και κατήχησε τους Ιουδαίους της Πόλεως, αλλά και πολλούς εθνικούς, δημιουργώντας μια από τις πιο ισχυρές εκκλησίες της αποστολικής εποχής.

Μετά την αναχώρηση του Παύλου, αποφάσισαν να μεταναστεύσουν στην Έφεσο, την πιο φημισμένη πόλη της Μ. Ασίας, η οποία ήταν κέντρο των γραμμάτων και των τεχνών, αλλά και βουτηγμένη στην παχυλή ειδωλολατρία, λόγω της λατρείας της Αρτέμιδος, στο εκεί μεγαλόπρεπο «ιερό». Θεώρησαν καθήκον τους να γίνουν κήρυκες του Ευαγγελίου, όπως το διδάχτηκαν από τον απόστολο Παύλο. Αλλά τα εμπόδια ήταν μεγάλα στην «κατείδωλον» πόλη, όπου οι ειδωλολάτρες ιερείς αντιδρούσαν με ιδιαίτερη σφοδρότητα κατά της νέας πίστεως, η οποία τους στερούσε έσοδα από το ναό της Αρτέμιδος. Παρακινούσαν τις δεισιδαίμονες μάζες να επιτίθενται κατά των Χριστιανών και ιδίως των κηρύκων και διδασκάλων. Από μια μαρτυρία του αποστόλου Παύλου (Ρωμ.16,3) φαίνεται πως στην Έφεσο κακοπάθησε το ιερό ζευγάρι από τη μανία των ειδωλολατρών και των Ιουδαίων. Στην Έφεσο συνάντησαν και τον φλογερό κήρυκα από την Αλεξάνδρεια, τον φιλόσοφο Απολλώ, ο οποίος είχε στρεβλωμένη αντίληψη για το Χριστιανισμό. Το ιερό ζευγάρι γνώρισε στον Απολλώ την αληθινή πίστη.

Το 68 μ. Χ. ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα γύρισαν στη Ρώμη, όπου εντάχθηκαν στην Εκκλησία να τη διακονήσουν. Δεν έπαυαν να κηρύττουν με θέρμη και ζήλο, όπου βρισκόταν. Πλήθος Ιουδαίων και εθνικών πίστεψαν στο Χριστό και προστέθηκαν στην Εκκλησία. Το πρωτοχριστιανικό κείμενο «Αποστολικαί Διαταγαί» αναφέρει πως ο Ακύλας χειροτονήθηκε από τον Παύλο επίσκοπος «των παροικιών της Ασίας», χωρίς να διευκρινίζεται η ακριβής πόλη. Αρχαία παράδοση αναφέρει πως τόσο ο Ακύλας, όσο και η Πρίσκιλλα βρήκαν μαρτυρικό θάνατο και προστέθηκαν στους μυριάδες Μάρτυρες της αρχαίας Εκκλησίας. Με το τίμιο αίμα τους επισφράγισαν την αφοσίωσή τους στο Χριστό και

την προσήλωσή τους στην αγία Του Εκκλησία. Για τούτο κατατάχτηκαν στο αγιολόγιό Της, να τιμώνται εσαεί για την αγία ζωή τους και το πολύτιμο έργο που προσέφεραν την δύσκολη εκείνη εποχή για τη διάδοση και εδραίωση της νέας πίστεως.

Ο απόστολος Παύλος ομιλεί στις επιστολές του με πολλή τρυφερότητα και αγάπη για το ιερό αυτό ζευγάρι. Αυτό φανερώνει ότι ήταν δύο υπέροχοι και αγαπημένοι σύζυγοι, οι οποίοι είχαν απόλυτη συναίσθηση της συζυγικής πίστης και αγάπης. Παρακαλεί τους Χριστιανούς της Ρώμης να χαιρετίσουν ιδιαιτέρως το ιερό ζευγάρι: «'Ασπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ 'Ακύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν» (Ρωμ.16,3-4). Γι' αυτό η Εκκλησία μας διέκρινε στα πρόσωπά τους, τους ιδανικούς συζύγους. Το ιερό ζευγάρι Ακύλας και Πρίσκιλλα αποτελούν πρότυπο ιδανικής και ευλογημένης γαμικής ένωσης, προς τους οποίους μπορούν να προσβλέπουν οι σύγχρονοι σύζυγοι.

Ο δυτικόφερτος «άγιος των ερωτευμένων» Βαλεντίνος είναι μια καρικατούρα της εμπορικής κατανάλωσης, ένας ανύπαρκτος άγιος, κατασκεύασμα των αδίστακτων εμπόρων, για την παραπλάνηση των αφελών ρομαντικών. Αντίθετα ο άγιος Ακύλας και η αγία Πρίσκιλλα είναι υπαρκτοί και ζωντανοί άγιοι της Εκκλησίας μας, οι οποίοι προστατεύουν τους ευσεβείς, τίμιους, αφοσιωμένους και τρυφερούς συζύγους. Αυτούς πρέπει να τιμάμε ως ορθόδοξοι και όχι τον γελοίο Βαλεντίνο, τον υποτιθέμενο προστάτη του ερωτικού σεξισμού και της υποκρισίας, χωρίς ανούσια υλικά δώρα και άνθη, που γρήγορα μαραίνονται, στους αγαπημένους μας, αλλά με έμπρακτη και άδολη αγάπη, η οποία δε μαραίνεται ποτέ!

Πηγή: Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος - Pemptousia.gr